

Jornada de Visibilització de Centres de Formació en Circ de Catalunya

Arts Santa Mònica, 19 juny 2021 (de 9h a 18h)

Assistents: La Crica, Quina Gràcia, Encirca't, Circ Los, La Nave de Metal, La Vertical, La Fàbrica de Somnis, La Colombina, Ateneu 9Barris, Tub d'Assaig, El Gat Penjat, Kanaya Circus, Aire, La Volta, Can Pi Circ, Piccolo Circus, CAC Rogelio Rivel, Cronopis.

Absència justificada per protocol Covid d'en Jordi Príncep (ETCA) i l'Eli Coll (CRONOPIS).

Taula rodona matí:

Després de la benvinguda de l'Anne Morin, la Tere Celis pren la paraula per introduir la sessió de treball. L'objectiu de les taules rodones és apropar-nos a la realitat dels centres i assentar les bases per una possible declaració d'intencions que puguem fer arribar al Departament de Cultura, amb la proposta que s'incorpori com a fita del Pla d'Impuls del Circ.

Per tal d'induir la sessió de treball, es llençaran preguntes a respondre i debatre si s'escau, que ens permetin aportar informació al voltant de 3 eixos:

- Per què fem la feina que fem?
- Com ho fem? Què ens apropa i què ens allunya?

Ronda 1: Per què fem la feina que fem?

Andrea Martínez (Encirca't) apunta a la revolució personal que va viure al conèixer el món del circ, i a la fortalesa dels valors d'aquesta disciplina. La Serena Vione (Encirca't) s'hi afegeix fent referència a la diferència entre el món de la gimnàstica (del qual ella provenia), en el sentit que el circ és obert a la creativitat i la gimnàstica és molt més limitada. Al món del circ no existeixen les coses ben i mal fetes, sinó fetes, com sigui. Han detectat en la ciutadania la necessitat de fer circ perquè, cada vegada més, la gent necessita jugar, compartir, fer esport però sense competir, i quan coneixen el circ, amb un llenguatge nou, se'ls trenca l'esquema i els atrau; aquest fet s'ha convertit en el seu propi compromís social.

L'Anna i la Gina Pascual (La Vertical) comenten que a Vilafranca del Penedès van començar amb el seu projecte per apropar el circ a tothom, donat que tenien la impressió que als pobles i llocs allunyats de l'urbs costa molt fer arribar fenòmens nous. A Vilafranca específicament hi havia molta cultura castellera, de dansa i d'escalada i van percebre una gran demanda de les persones provinents d'aquests sectors.

La Mar Basany (La Colombina) apunta que el circ li ha donat quelcom diferent al teatre, en el sentit que és una disciplina on tot és possible i un desafiament personal constant. La Colombina s'ha creat arrel de tenir un projecte i una metodologia d'ensenyament pròpies. Considera que el circ compta amb un espai de creació que l'esport no ofereix.

La Lola Galeote (La Volta) comenta que aquesta professió, de totes les que ha exercit, és la que més feliç la fa. Ella vol transmetre la idea de que al circ es pot aconseguir tot amb voluntat i pràctica.

En Jordi Solanell (La Volta) busca que els alumnes sentin un espai/temps que sigui seu, pel seu treball personal, lluny dels problemes del dia a dia, en els que poder superar-se contínuament superant qualsevol repte que es vulguin proposar.

La Rosa Peláez (Circ Los) apunta que el circ és terapèutic i una eina bàsica imprescindible pel desenvolupament integral de l'ésser humà. Considera que tot i que avui dia encara hi ha poc coneixement d'aquest art, també hi ha una demanda considerable, i que estaria molt bé poder arribar a tothom.

En Javier Soler (La Crica) comenta que ell ha detectat la necessitat de la ciutadania per a fer circ a la seva pròpia localitat, sense marxar fora.

En Peluso comenta que els infants tenen molta necessitat de crear i de jugar i que poden fer-ho fent circ.

La Mercedes Rafart (Quina Gràcia) apunta que van crear l'escola per a poder transmetre i compartir els seus coneixements de circ i els seus valors. La humanitat ha perdut la llibertat de córrer, penjar-se, saltar, etc. i el circ ofereix aquesta possibilitat, la qual cosa és important per tenir una mentalitat sana.

La Inés Guardia (La Nave de Metal) diu que té un espai de formació que és un lloc de trobada on es practica la justícia social, tot jugant; un lloc on difondre cultura i ser comunitat. Considera interessant també fomentar els valors del circ. Apunta que el mercat laboral en aquest sector està aïllat i que, com a sector, hauríem de pensar que som molt més importants per a la cultura, ja que semblem invisibles. Potser si ens donem més espai, el món pot canviar una mica.

L'Anna Torné (Tub d'Assaig) va iniciar la formació en circ a causa d'una demanda de projecte educatiu en circ per a infants. La Laia Palenzuela (Tub d'Assaig) comenta que se sent feliç que els nens i nenes puguin iniciar la seva vida sabent que el circ existeix i que pot formar part de les seves vides.

La Laura Gaspà (Ateneu) indica que el vincle, la confiança i el suport mutu que sorgeixen en aquest sector són molt importants. El motor del seu projecte ha estat, en part, l'Administració, a mesura que els ha anat coneixent.

La Ruth Prado (El Gat Penjat) explica que el seu projecte va néixer inicialment com a rocòdrom; creu que a la seva localitat la gent ha modificat el concepte "antic" de circ que tenien.

La Agustina Monczar (Escuela de Circo Aire) va sentir la necessitat de compartir el circ amb tothom per la seva pròpia experiència personal. Considera que el fet que el circ aglutini tantes disciplines i tècniques diferents ajuda a que tothom pugui trobar el seu lloc. A més el circ és un món neutral pel que fa al gènere.

El Pol (Kanaya) comenta que es va formar inicialment a l'Ateneu i que ha passat per altres formacions posteriorment, i que molts dels artistes actuals han fet un camí similar, la qual cosa demostra que les formacions deixen empremta i que són el fonament d'aquells qui s'hi volen dedicar. A Cornellà van detectar la possibilitat d'oferir circ, sumant-se a l'esdeveniment del festival internacional de pallasos, que fins aleshores, es produïa aïlladament.

La Tere Celis agraeix les intervencions i proposa, per abordar la segona ronda, que cadascú exposi **3 punts forts i 3 punts febles** del seu centre.

Ronda 2: Què ens apropa i què ens allunya

Encirca't:

Fortaleses: Suport administratiu, sentiment de pertinença, autosuperació.

Febleses: Suport administratiu, no ser ni públics ni privats, estructura administrativa, desconeixement dels altres sobre el seu projecte.

La Vertical:

Fortaleses: Espai familiar i proper, dossier propi de la metodologia emprada, equip molt motivat.

Febleses: Espai petit, equip de poques persones.

La Colombina:

Fortaleses: Perseverança, combinació de la vessant artística amb la vessant d'entrenament físic (cos i ment, tot en un), autogestió.

Febleses: Desconeixement, gestió econòmica i legal.

La Volta:

Fortaleses: Llarga trajectòria de l'equip docent, estructura organitzativa forta, motivada i legal, tenen fidelització de les alumnes (perquè provenen de l'associació "Gente Colgada").

Febleses: El canvi de figura jurídica, liquiditat i finançament per l'activitat, desconeixement de la gestió de subvencions, temps necessari pel projecte.

La Fàbrica de Somnis:

Fortaleses: Comunitat, consciència de grup, bona organització a nivell de grup, activistes a nivell social i polític. Espai integral (treball físic, mental i espiritual).

Febleses: Burocràcia.

Circ Los:

Fortaleses: Perseverança, emprenedoria, el treball de la inclusió.

Febleses: Burocràcia. Manca d'espai.

La Crica:

Fortaleses: Cohesió entre formadors i alumnes i familiars, bona comunicació entre els mateixos formadors de l'equip, motivació dels docents, equip docent resolutiu. Ubicació cèntrica al Bages. Creixement important de l'associació.

Febleses: Burocràcia, estructura del local, manca de reconeixement. La manca d'espai l'any vinent a causa d'acollir una companyia teatral també en aquest espai per les tardes. Manca de temps. Equip petit.

Quina Gràcia:

Fortaleses: No tenen espai propi i per tant no els genera despesa. El centre és petit i familiar i es crea un fort vincle entre formadors i famílies. Marge d'edats dels formadors de 20 a 60 anys. Diferents nacionalitats en l'equip docent. Autogestió.

Febleses: Estan supeditats a la voluntat de cada escola justament perquè no tenen un local propi. Manca de temps. En equilibris i malabars no hi ha massa reciclatge dels professors.

La nave de metal:

Fortaleses: Perseverança, la força, la humanitat. La predisposició a viure en la incertesa, a nivell cobertura mèdica i jubilació.

Febleses: Restriccions a tot nivell, dificultats en gestió de subvencions, manca de temps. El fet de no ocupar un espai públic dificulta l'accés a les subvencions. La impossibilitat de poder ser alhora, gestors, formadors, artistes, etc.

Tub d'assaig:

Fortalesa: l'Associació engloba molts projectes. Hi ha un coneixement divers d'altres coses que no són circ entre els professionals. Creació de nous públics.

Feblesa: Abordar que el seus grups juvenils tinguin continuïtat i puguin accedir potser a altres formacions en altres centres. La lluita perquè la societat pugui veure que els joves podrien estudiar circ en la seva formació principal, i no paral·lelament com ara passa. L'encaix en la legalitat. Manca de suport per part dels propietaris del local (tenen contracte anual).

Aire:

Fortaleses: Autogestió. Comunitat.

Febleses: El desconeixement de molta gent que no sap que es poden fer extraescolars de circ, o de gent que troba el circ un art de poca qualitat.

El gat penjat:

Fortaleses: Entorn familiar, bon equip de professors, no competència local.

Febleses: Poca difusió.

Ateneu:

Fortaleses: Comunitat, gran suport institucional, la implicació de l'equip, activisme.

Febleses: Comunitat (perquè alenteix molts processos), volum d'activitat, condicions laborals dels formadors.

Taula rodona tarda:

Després d'haver proporcionat informació sobre les diferents xarxes tant a nivell de territori com a nivell estatal i europeu, i tenint en compte la proposta de Decret per centres que imparteixen formació no homologada, volem parlar del futur del sector de la formació en circ.

Previ a l'inici d'aquesta taula rodona l'Andrea Martínez, d'Encirca't, ha fet un breu resum sobre quines sinèrgies s'han creat arran de la pandèmia i la importància que han tingut les xarxes, així com sobre la nostra situació respecte als altres sectors de les Arts Escèniques. La Cristina Tascón de l'APCC també ha fet una breu exposició sobre les responsabilitats que comporta associar-se (drets i deures).

Es llença una pregunta a continuació per iniciar una reflexió conjunta:

Quin tipus d'organització volem o necessitem: una associació, un sindicat, una federació, un altre format sense entitat jurídica (com la XECC)...?

La Tere Celis (CACRR) comenta que té la sensació que cadascuna de nosaltres se sent desbordada per la feina diària i que habitem en el nostre món petit i ens costa obrir-nos al món dels altres.

L'Anne Morin (CARCC) felicita l'APCC per la feina feta durant l'any de pandèmia, donat que s'ha sentit molt recolzada pel seu suport durant aquesta època. També esmenta que l'APCC és una associació de professionals de circ, i que nosaltres – tot i que artistes també - som totes "centres educatius"; és diferent ser una persona física que un centre.

Creu que és important que comencem a tenir una veu comuna, sigui quina sigui l'estructura jurídica. Comenta que la diversitat de centres i de perspectives diferents i llibertat a l'hora d'abordar la formació en circ, és el que fa que sigui un sector tan ric i viu.

La Mar Basany (La Colombina) es pregunta si, a nivell pràctic, vista la realitat de totes nosaltres, ens interessa duplicar estructures, ja que això encariria costos. Per exemple, no seria més econòmic i pràctic tenir un departament de formació dins la mateixa APCC i buscar finançament per poder tenir una persona dedicada als centres, que no pas crear una nova estructura associativa des de zero? Explica que elles van començar com a companyia de teatre amb una figura jurídica determinada, i posteriorment, per tal de crear el centre, es van adonar que duplicar l'estructura jurídicament els sortia molt més car que aprofitar la mateixa figura jurídica també per obrir el centre, amb un nou epígraf. D'altra banda, comenta que ha percebut que les administracions han fet pressió a un grup nombrós d'acadèmies de tot tipus per a que es vulguin institucionalitzar; especialment la Generalitat ha usat la pandèmia per intentar exercir control sobre nosaltres. Preguntem-nos si volem estar tan institucionalitzades.

La Juliette Beaume (APCC) al·ludeix a les dades del qüestionari que es va enviar als centres, en les que es pot veure que el 80% dels centres que van respondre, veien la necessitat de tenir algun tipus d'entitat en comú amb la resta, i es pregunta què esperarien els centres d'aquesta entitat. Amb quin objectiu ens agruparíem? Per ser més visibles? Per tenir una veu comú? Per poder treballar un full de ruta comú? El nivell d'expectatives de cadascú podria determinar quin tipus d'entitat necessitem, doncs és possible que la mateixa APCC, donada la diversitat d'artistes que aplega i les diferents necessitats de cadascú, no sigui suficient per respondre a totes les expectatives.

La Inés Guardia (La Nave de metal) apunta que moltes lluites es guanyen al carrer, que potser en lloc de pensar en possibles estructures jurídiques que ens representin, seria millor lluitar per un reconeixement als artistes, les docents, els centres, etc. Creu més en l'acció de la demanda directa. A més, disposem de petites estructures, associacions, autònoms, etc. per poder fer el que vulguem en qualsevol moment, i és més interessant visibilitzar-nos a tot arreu de veritat, que no pas acudir al Departament de Cultura, on som invisibles per tothom.

La Cristina Tascón (APCC) al·ludeix també a preguntar-se abans quina seria la finalitat d'una possible nova associació, si és creés. Potser no cal barrejar una associació de formadors i formadores amb una associació d'escoles. Sobre la possible finalitat de la nova associació, creu que seria la representació i la visibilització. Les escoles són projectes potents, amb molts valors associats, que generen molta vocació, professió i públic crític. Una associació d'escoles potser no necessàriament requereix activitat per generar recursos, sinó només una figura política de representació. Si no es crea una associació nova, com a mínim, a l'APCC ha d'haver una comissió de formació forta i compromesa.

Lola Galeote (La Volta) també es pregunta què volem exactament, i apunta a que sovint s'adona que als centres ens costa encabir-nos en qualsevol classificació (centres esportius, centres artístics, centres de creació, centres d'educació, etc). Creu que és important posar els punts sobre les is, i començar a manifestar allò que volem i demanar-ho fent propostes a qui pertoqui.

La Mar Basany torna a recordar que al DOGC va sortir publicat durant la pandèmia, que les escoles autoritzades de dansa i música podien obrir, i en canvi la resta no (i igual amb les d'idiomes), per la qual cosa entén que és una forma de fer-nos passar pel seu sedàs amb les seves condicions, la qual cosa troba injusta.

La Lola Galeote (La Volta) rebutja que ella no ho entén com una claudicació, sinó com una oportunitat per expressar-nos i demanar allò que volem, amb les nostres condicions, de manera que puguem decidir si passem pel tub o si ens neguem a fer-ho.

La Mar Basany exposa, que si un centre té figura jurídica, té assegurances, té llicència d'activitat, té tots els papers en regla, etc. per què hauria de voler estar encara més controlat, si ja està sotmès amb altres mecanismes de control?

L'Anna Torné (Tub d'assaig) comenta que en pocs anys s'han creat moltes escoles, i cadascuna ha anat buscant el seu camí independentment. Si haguéssim anat totes a una potser hagués estat més fàcil la creació perquè haguéssim compartit coneixements. Quan s'està associat es fa més xarxa i aquestes coses es simplifiquen. Exposar que si ja hi ha la

XECC, la podríem utilitzar per a encabir-nos-hi. No té clar si és millor crear una associació nova o aprofitar-ne una d'existente per a fer-nos més fortes.

La Marina Montserrat (APCC) comenta que el principal handicap de la XECC és que justament no té estructura, és una xarxa informal, no existeix oficialment. Potser hi hauria la possibilitat de donar-li forma, contingut i entitat pròpia, però ara mateix, tal i com és, no ens soluciona res. Creu que podem unir-nos i treballar per a que facin un decret adaptat a les nostres necessitats i perquè se'ns tingui en compte com a sector, però no cal cometre els mateixos errors que han pogut cometre els altres sectors. Cal aprendre del passat.

La Serena Vione (Encirca't) creu que és bàsic que ens comprometem. L'APCC ara mateix no pot arribar a tot; potser la comissió de formació podria començar a treballar almenys durant dos anys i després veure on som i decidir si ens va bé estar plegades o si totes volem remar per separat. A més, ella creu que una quota més, és una càrrega més. El que sí que està clar és que cal fer alguna cosa i que hem de treballar plegades i compromeses. Comenta que té molt poquet temps però que si fos per crear quelcom que de debò fos útil, ella estaria disposada a formar-ne part.

La Tere Celis (CACRR) dona la raó a la Mar Basany (La Colombina) dient que ella també creu que la Generalitat vol controlar, però diu que vol controlar amb un interlocutor únic. Hem de decidir si juguem o no juguem al seu joc i com juguem. Estem representades per una àmplia gamma de grisos i hem d'entendre'ls tots a la vegada, i fer-los entendre a l'Administració.

En Jordi Solanell (La Volta) expressa que ell estaria a favor de crear una nova associació però que creu que serà un treball molt difícil d'aconseguir; La idiosincràsia de cada centre és molt diferent i aglutinar-los tots serà difícil a l'hora de marcar objectius, de cara a negociar amb institucions. Proposa que posem en comú les formes de treballar de totes nosaltres i els objectius que tenim totes, de cara a poder parlar amb institucions. Comenta que crear una associació també és una manera d'empoderar-se.

La Lola Galeote (La Volta) es pregunta: si es reactivés la comissió de formació de l'APCC, tindria validesa de cara a les institucions? Ens escoltarien prou? Quina és l'estructura jurídica que fa falta per a englobar tothom i per tal que ens facin cas? Quin sentit tindria tenir una associació on no hi capiguem totes?

L'Andrea Martínez (Encirca't) respon que si la comissió és de l'APCC, entén que té el suport d'aquesta i que per tant, pel Departament de Cultura, és APCC; per tant, no hi hauria problema amb la representació davant l'administració pública. D'altra banda comenta que és molt utòpic caure en l'anarquia de fer-nos valdre com a col·lectiu i sense estructura jurídica, però a l'hora de la veritat l'administració demana que siguis organització "oficial" per tal de tractar amb tu. I sent així és millor que nosaltres controlem com volem organitzar-nos que no pas que ho facin elles.

La Cristina Tascón (APCC) defineix l'associació que presideix com a paraigües de professionals, de companyies, d'artistes, d'espais, d'escoles, d'empreses, etc. No és tant que no puguin arribar a tot, com que tenen prioritats, marcades per la Junta i per l'assemblea dels professionals. Si no hi ha un múscul amb prou força com per treballar per la formació, la formació va quedant a la cua dels temes a abordar. Si la comissió de formació és potent, és clar que tindrà representativitat, perquè tindrà l'APCC darrere. Respecte a usar una nova forma jurídica, comenta que no troba important quina sigui aquesta, sinó tenir una xarxa de persones important, que la sostinguin.

El Juan López (Ateneu) manifesta que pensa que l'important és que sigui una xarxa forta que faci pressió allà on calgui, quan calgui. Troba que seria bo que una persona aliena al sector pogués fer aquesta feina d'ordenar-nos i ajudar-nos al que calgui, sense por d'exigir-nos res.

La Inés Guardia (La Nave de metal) comenta que ella també creu que el que necessitem és compromís i posar-nos a treballar ja. Si ja tenim l'APCC i podem trobar gent que es comprometi de valent, igual ja podem iniciar alguna cosa. Fa palès també que a la Jornada som molt poques, que falten moltes formadores i molts espais.

L'Andrea Martínez (Encirca't) reconeix que moltes persones han passat per la comissió de formació de l'APCC però que és cert que el compromís que es pren no acaba de ser real, ja que el dia a dia de cada professional impedeix un contacte freqüent.

El Jordi Solanell (La Volta) exposa que entén que pels centres que estan lluny de Barcelona sigui difícil d'encaixar assistir a una Jornada d'aquest tipus tot el dia. Proposa fer aquest tipus de Jornades, per territoris, i potser el mateix dia, per poder absorbir l'opinió de totes. Un treball més localitzat per territoris ens permetria acotar més les realitats diferents de tots nosaltres, a banda d'assegurar-nos una major assistència.

La Tere Celis (CACRR) apunta que la idea original de la Jornada era ubicar-la a Terrassa, però l'única subvenció possible via Pla d'Impuls del Circ la vam aconseguir amb l'OSIC, mitjançant la seva pròpia seu, i per aquest motiu ens trobem a l'Arts Santa Mònica. Diu que som moltes i que mai hi som totes enlloc, i que això és una de les grans febleses que té el món del circ.

La Mar Basany (La Colombina) remarca que la comissió potser no ha funcionat perquè és a nivell voluntari i ningú dóna més de sí. Confia més en contractar una persona aliena que ens endreci a totes. Ara bé, per a aquesta nova persona, es pot aprofitar el paraigües de l'APCC o s'ha de construir un paraigües nou? Comenta que potser el fet que totes visquem realitats tan diverses fa que perdem l'interès en assistir a les Jornades, ja que dubtem de si es parlarà quelcom que pugui ser important per nosaltres. Potser avançar els temes a parlar, ajudaria a que la gent decideixi si vol assistir-hi.

La Juliette Beaume (APCC) apunta que tant si es vol aprofitar la comissió de l'APCC com crear una associació nova, la participació és clau. Diu que el fet que hi hagi una entitat representant el sector de la formació en circ li dóna més credibilitat. Remarca que ens estem centrant molt en la Generalitat i que hi ha més interlocutors a tenir en compte (ajuntaments, centres educatius, projectes socials, etc).

El Jordi Solanell (La Volta) pensa que estaria bé definir si ens volem associar com a espais o com a formadors, perquè podria passar que els espais acostumin a funcionar amb un model més "patronalista" i els formadors amb un model més "sindicalista". Així podríem evitar futurs conflictes.

El Guillem Vidal (Ateneu) comenta que potser seria millor fer-se les preguntes adequades, més que les respostes, ja que aquestes últimes són infinites. Per tant, preguntem-nos què volem, amb qui ho volem fer, amb qui necessitem parlar per a fer-ho, etc. És clau saber què volem i saber qui vol què. En funció del què vols et pots ajuntar amb una gent o una altra. No sempre es comparteixen interessos amb tothom i en tot moment. Creu que no hi ha respostes simples a problemes complexos, que hem de ser realistes. Tot té pros i contres i les respostes mai no seran al gust de tothom.

Com volem que sigui la propera Jornada?

La Tere Celis (CACRR) comenta que primer ens hauríem de posar d'acord en si aquestes jornades serveixen per alguna cosa i plantejar-nos com les volem fer, quins temes volem tractar, i en quins llocs volem fer-les.

L'Anne Morin comenta que ha tingut molt contacte previ via correu electrònic amb 45 centres i que hauríem de pensar si volem seguir contactant d'aquesta manera o si volem pensar en altres maneres d'estar comunicats. Anuncia que l'APCC farà una enquesta per saber l'opinió sobre la Jornada que tindrà cada centre. A partir d'aquí potser és més fàcil veure per on volem anar.

La Tere Celis (CACRR) diu que potser nosaltres no tenim temps per dedicar a aquest tipus de coses, però que cadascun de nosaltres és possible que tingui contacte amb algú que sí hi pugui estar interessat. I d'altra banda, a part dels centres de formació també existeixen els formadors, que no hi són presents a la Jornada com a tals i que hi haurien de ser.

La Mar Basany (La Colombina) comenta que hi ha dos temes a tenir en compte. Un seria el coneixement que té cadascun dels centres de la resta. En aquest hi podríem crear un espai de debat prou interessant entre centres i

formadors. L'altre és un tema de relació institucional, on hauríem de veure, encara que fos totes plegades, quin marc jurídic ens cal.

En Guillem Vidal (Ateneu) apunta que hem passat molt per sobre del tema del Decret i vol fer una pregunta. Hi ha cap canal previst o cap reunió a la vista...? Dates previstes? Quan se suposa que el Departament d'Educació respondrà?

L'Andrea Martínez (Encirca't) respon que estem esperant a que el Departament respongui i no se sap quan ho farà. Que s'han fet diverses reunions per debatre article per article el mateix Decret, però en aquestes no s'hi ha presentat massa gent. Proposa crear un nou grup de treball per a abordar aquest tema.

En Guillem Vidal (Ateneu) comenta que, una vegada respongui el Departament, potser estaria bé muntar una Jornada només per debatre sobre aquesta resposta que donin. Exposa que la proposta de Decret de Dansa tampoc és res de l'altre món i tampoc està aprovat encara. Comenta que si no ho fem nosaltres, ens ho faran.

L'Anna Torné (Tub d'Assaig) comenta que potser fora millor fer dos tipus de Jornades, unes per formadores i centres i després unes altres on nosaltres puguem debatre sobre temes institucionals, tal i com exposava la Mar Basany de La Colòmbia.

La Cristina Tascón (APCC) apunta que també li sembla bé fer unes jornades amb formadores, amb taules més petites i un treball més detallat. Explica que l'APCC està muntant, pel 23 i 24 d'octubre, una Jornada Sectorial, en la qual, probablement es voldrà tractar és el de la formació. La idea és fer dues trobades prèvies per treballar aquest punt. També s'hi podran tractar altres temes, com el circuit, la producció, les condicions laborals, creació, etc. Per tant, igual es podria aprofitar aquesta propera jornada per tal de començar a treballar tots aquests temes, en grups petits.

La Marina Montserrat (APCC) explica que serà una Jornada de Sector i que, per tant, hi estem totes convidades, no és només per associats.

El Jordi Solanell (La Volta) proposa confeccionar un DAFO (Debilitats, Amenaces, Fortaleses, Oportunitats) per analitzar la situació. Així, al barrejar Debilitats i Amenaces podem trobar les limitacions que tindrem, i quan treballem sobre Fortaleses i Oportunitats, trobarem les potencialitats del sector.

La Cristina Tascón (APCC) comenta que pensa, pel que ha escoltat a la Jornada, que hi ha dues coses bàsiques per les escoles: la infraestructura i la comunicació/visibilització.

Abans de cloure l'acte, la Tere Celis (CACRR) apunta que s'ha estat valorant, al seu centre, la possibilitat de passar el testimoni de l'organització de la Jornada, pel proper any, perquè ha representat molt volum de feina. Recorda que hi ha un suport econòmic del Pla d'Impuls del Circ per a organitzar-la. Proposa que s'impliquin més centres per gestionar-la.

L'Andrea Martínez (Encirca't) proposa que en lloc que un sol centre prengui el relleu per a muntar la propera Jornada, que ho facin un grup de centres, per tal que no recaigui en una sola escola tota la feina.

Notícia web i altra documentació -> <https://www.escolacirrr.com/els-centres-de-formacio-en-circ-ens-donem-a-coneixer/>

L'acció "Visibilitat dels espais de circ de Catalunya" s'emmarca en la mesura de Formació, una de les onze mesures del Pla d'Impuls del Circ 2019-2022, i és organitzada pel Centre de les Arts del Circ Rogelio Rivel, amb el suport del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, amb la col·laboració de l'Arts Sant Mònica. El Pla d'Impuls del Circ 2019-2022 és una iniciativa del Departament de Cultura i l'Associació de Professionals del Circ de Catalunya (APCC) que compta amb el suport del Grec Festival de Barcelona i l'Institut Ramon Llull, la col·laboració del Centre de les Arts del Circ Rogelio Rivel, l'Ateneu Popular 9Barris, La Central del Circ, La Vela de l'Estruch, la Xarxa d'Espais del Circ de Catalunya (XECC) i Nilak, i la complicitat de diversos municipis, entitats i equipaments de Catalunya. El Pla d'Impuls del Circ té com a objectiu principal crear un escenari d'oportunitats per a la promoció i difusió del circ en la vida cultural, social i econòmica del país i més enllà de les nostres fronteres.